

Mnenja učiteljev zdravstvene nege o uporabi digitalne tehnologije

DOI: <https://doi.org/10.55707/ds-po.v4i1i.220>

Prejeto 21. 8. 2025/Sprejeto 16. 2. 2026

Znanstveni članek

UDK 378.011.3-051:004

KLJUČNE BESEDE: informacijsko-komunikacijska tehnologija, izobraževanje na daljavo, digitalne kompetence, zdravstvena nega, izvajalci zdravstvene nege
POVZETEK – Digitalna tehnologija je prisotna na vseh področjih našega življenja in je korenito spremenila tudi način izobraževanja. Prehod iz tradicionalnega načina poučevanja in učenja na uporabo digitalne tehnologije je bil zelo hiter in intenziven, zato nas je v raziskavi zanimalo, kakšno je mnenje učiteljev o uporabi digitalne tehnologije v procesu izobraževanja na študijskem programu zdravstvene nege. Izvedena je bila poglobljena študija primera. Podatke smo zbrali z delno strukturiranim skupinskim intervjujem šestih učiteljev, ki so podali informirani pristanek za sodelovanje. Intervju smo snemali, sledila je kvalitativna analiza besedila po fazah. Kode smo združili v osem podkategorij in te v dve kategoriji: (1) uporaba digitalne tehnologije v procesu poučevanja in (2) izzivi za uporabo digitalne tehnologije v prihodnje. Vse kode smo dopolnili s citati intervjuvancev. Ugotovili smo, da so učitelji imeli različne izkušnje z uporabo digitalne tehnologije in s tem tudi različno stopnjo digitalnih kompetenc. Se pa hkrati zavedajo, da digitalna tehnologija ponuja mnoge prednosti, tako za njih kot tudi za študente, in da je najboljši način izobraževanja za poklice v zdravstveni negi hibridni način poučevanja, saj morajo študenti razviti določene spretnosti za kakovostno izvajanje njihovega poklica.

Received 21. 8. 2025/Accepted 16. 2. 2026

Scientific paper

UDC 378.011.3-051:004

KEYWORDS: information and communication technology, distance education, digital competences, nursing, nursing providers

ABSTRACT – Digital technology is present in all areas of our lives and has also radically changed education. The transition from traditional teaching and learning methods to the use of digital technology has been very fast and intensive, therefore we focused the research on what teachers think about the use of digital technology in the educational process in the nursing study programme. An in-depth case study was conducted. The data were collected through a semi-structured group interview of six teachers who gave their informed consent to participate. The interviews were recorded and followed by a qualitative analysis of the text in stages. We grouped the codes into eight subcategories, and these subcategories were grouped into two categories: (1) use of digital technology in the teaching process and (2) challenges for the use of digital technology in the future. We supplemented all codes with the interviewees' quotes. We found that the teachers have had different experiences with the use of digital technology and consequently different levels of digital competence. The teachers are aware that digital technology has many advantages, for them and for the students, and that the best way forward for the nursing education is a hybrid teaching method, as students need to develop certain skills for quality performance in their profession.

1 Uvod

Kakovostno učno okolje je ključnega pomena za pozitivne učne rezultate, ki so temelj za boljše življenje vseh članov družbe. Informacijsko-komunikacijska tehnologija lahko na različne načine izboljša kakovost poučevanja in učenja. Uporablja se lahko za podporo pri pridobivanju kompetenc za digitalno pismenost, ki je temelj za uspeh v današnji družbi. Spodbuja lahko aktivno in problemsko učenje, ki se odmika od učenja zgolj vsebine, npr. iz učbenika. Prav tako lahko razširi učno okolje zunaj izobraževal-

nih institucij. Da bi se to zgodilo, je treba informacijsko-komunikacijsko tehnologijo izkoristiti za pomoč učiteljem pri pridobivanju potrebnih spretnosti in kompetenc za prilagajanje izobraževalnemu sistemu, ki je bolj osredotočen na študenta v času njegove izobraževalne poti (UNESCO, 2022).

Izobraževanje je močno odvisno tako od širših družbenih dogajanj kot tudi od učiteljev samih, ki so neposredno odgovorni za kakovost izvedbe (Hmelak idr., 2020). Še nikoli doslej ni bilo v zgodovini izobraževanja tako hitrega in obsežnega prehoda iz tradicionalnega načina poučevanja na poučevanje z uporabo digitalne tehnologije kot s pojavom pandemije v letih 2019 in 2020 (Jowsey idr., 2020), ko se je za trenutek zaustavil svet in spremenil življenja ljudi (Krajncević-Ščurić idr., 2021) ter tudi način poučevanja in učenja (Loureiro idr., 2021), saj v sodobni informacijski dobi ni vprašanje, ali in kdaj naj informacijsko-komunikacijsko tehnologijo vključimo v pedagoški proces, ampak kako (Müller in Svalina, 2020, str. 175). Digitalna orodja so imela v tem obdobju bistveno vlogo pri poučevanju, učenju in sodelovanju študentov v izobraževanju na področju zdravstva (Høium idr., 2024).

Hitre spremembe so bile izvedene brez skrbnega načrtovanja, saj je šlo za posebne okoliščine, zato so bile narejene številne napake, ki so jih izpostavili tako učitelji kot tudi študenti (Jowsey idr., 2020). Retelj (2022, str. 23) navaja, da so se številni učitelji znašli pred velikimi izzivi, in povzema mnenje avtorja Estrada-Muñoz idr., da se je s poučevanjem na daljavo pridružil vsakodnevnemu stresu še tehnološki stres. Tudi Høium idr. (2024) menijo, da digitalizacija kot nadomestilo za poučevanje po tradicionalnem modelu (»face-to-face«) prinaša nekatere slabosti. Nasprotno pa Naveed idr. (2020) poudarjajo, da je mogoče opaziti številne prednosti in koristi, če je digitalna tehnologija v izobraževalni sistem uspešno vpeljana, zato je po mnenju Høiuma idr. (2024) to priložnost za smotno uporabo digitalne tehnologije tudi v izobraževanju.

Dejstvo je, da so že v preteklosti obstajale različne digitalne tehnologije in različne platforme za poučevanje in učenje (Loureiro idr., 2021). Tudi na področju izobraževanja so v Sloveniji že potekala številna usposabljanja v okviru projekta E-šolstvo za razvoj e-kompetentnega učitelja in so se zaključila z iztekom projekta leta 2013 (Borin in Nančovska Šerbec, 2017). Na področju zdravstva so bile v zdravstveni sistem na primer že vpeljane številne digitalne rešitve, vključno s projektom e-Zdravje, ki omogoča kakovostno, dostopno in cenejšo oskrbo pacientov (Verdnik Tajki idr., 2021).

Ne le življenje v digitalni družbi, na pomen digitalizacije izobraževanja kažejo tudi drugi vidiki. Nacionalne strategije številnih držav jo skladno z izzivi digitalne dobe in potrebami trga dela na primer prepoznavajo kot način za krepitev tako imenovanih kompetenc 21. stoletja, kot so npr. sodelovanje, razvoj kritičnega mišljenja, zmožnosti reševanja problemov, informacijska pismenost ter digitalne kompetence (Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, 2024). Tudi Svetovna zdravstvena organizacija je objavila globalno strategijo za digitalno zdravje 2020–2025, katere cilj je okrepiti zdravstvene sisteme z uporabo digitalnih zdravstvenih tehnologij za paciente, zdravstvene delavce, zdravstvene sodelavce ter industrijo, da bi okrepili vlogo pacientov in uresničili vizijo zdravja za vse (Kulju idr., 2024).

Digitalne tehnologije sooblikujejo naš vsakdan. V nasprotju s splošnim prepričanjem digitalizacija ni zgolj tehnološka posodobitev izobraževalnega sistema, temveč predsta-

vlja celovito spremembo, v okviru katere se tehnologijo vključuje v izobraževanje z namenom dviga njegove kakovosti ter priprave udeležencev na življenje in delo v globalni digitalni družbi (Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje, 2024). Akcijski načrt digitalnega izobraževanja za obdobje 2021–2027 navaja, da je digitalno izobraževanje izobraževanje v ustvarjalnem fizičnem in/ali virtualnem učnem okolju, v katerem se smiselno, varno in interaktivno uporablja digitalno tehnologijo s ciljem dviga znanja in kompetenc vseh udeležencev izobraževanja (Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, 2024).

Za izobraževanje izvajalcev zdravstvene nege je veljal tradicionalni način izobraževanja v živo, tako teorije kot tudi v praksi (Prosen idr., 2022), saj, kot navaja Izzeddin (2021), je le na ta način možno razvijanje praktičnih kompetenc in ročnih spretnosti, ki jih izvajalci zdravstvene nege za oskrbo pacientov potrebujejo. Izobraževalci se soočajo s hitro spreminjajočimi zahtevami poklicnih področij, zato potrebujejo številnejše in tudi drugačne kompetence kot v preteklosti. Kulju idr. (2024) menijo, da morajo biti vsi zdravstveni delavci opremljeni z ustreznimi digitalnimi kompetencami, da bodo lahko zagotavljali kakovostno zdravstveno oskrbo. Učitelji, po mnenju Li idr. (2025), morajo biti digitalno kompetentni, saj bodo le tako bodočim medicinskim sestram omogočili uspešno kariero na digitalno integriranih delovnih mestih. Da bi razvili digitalne kompetence, pa se morajo stalno strokovno izobraževati.

»Digitalna kompetenca« je kompleksen koncept, ki se je pojavil v poznih 90. letih kot »digitalna pismenost«, vendar je izraz digitalna kompetenca postopoma nadomestil izraz digitalna pismenost (Cattaneo idr., 2022). Koncept se je spreminjal skupaj z razvojem tehnologije (Retelj, 2022, str. 24). Po Hämäläinen idr. (2021) pomeni digitalna kompetenca skupek veščin, znanja in stališč, ki posamezniku omogočajo doseganje ciljev z uporabo digitalnih tehnologij v različnih življenjskih kontekstih. Tehnološke spremembe so izziv za učitelje na dveh ravneh: prva raven vključuje razvoj lastnih digitalnih kompetenc in druga take učne dejavnosti, s katerimi bodo vsi študenti pridobili kompetence, potrebne za uspeh v digitaliziranem svetu.

Zato je potrebno učitelje dodatno usposabljanje in podpirati pri uporabi digitalnih orodij (Connors, 2010; Verdnik Tajki idr., 2021). Gre za vprašanje, kako organizirati izobraževanje učiteljev in jih opolnomočiti, da bodo lahko učinkovito vključevali tehnologijo v svojo pedagoško prakso, saj obstajajo različni modeli, kako opolnomočiti učitelje, da bi pridobili digitalne kompetence (Cattaneo idr., 2022), in hkrati različni modeli za učinkovito integracijo digitalne tehnologije v izobraževanje (Knezek in Christensen, 2016).

Obremenitev učiteljev na študijskem programu zdravstvene nege je po mnenju Prosen idr. (2022) večja tudi zaradi edinstvenosti izobraževanja v zdravstveni negi, saj vključuje pridobivanje teoretičnih znanj in praktičnih izkušenj tako v izobraževalnih institucijah kot tudi v kliničnih okoljih. Kot navajajo Cattaneo idr. (2022), učitelji še naprej delajo kot strokovnjaki na svojem področju zdravstvene nege, kar pomeni, da lahko delovna obremenitev učiteljev vpliva na razvoj njihove digitalne kompetentnosti. Po Kulju idr. (2024) so medicinske sestre največja poklicna skupina v zdravstvu, saj imajo z drugimi izvajalci zdravstvene nege osrednjo vlogo pri promociji zdravja, preprečevanju in zdravljenju bolezni ter rehabilitaciji in tvorijo hrbenico zdravstvenih sistemov po vsem svetu. Zato je ključnega pomena, da so ti izvajalci digitalno usposobljeni, da bi lahko izkoristili priložnosti, ki jih ponuja digitalizacija za njihovo delo.

Noeman idr. (2025) povzemajo Ameriško združenje fakultet za zdravstveno nego, ki meni, da mora biti digitalna kompetenca ena od temeljnih spretnosti izvajalcev zdravstvene nege, ki so odgovorni, da obvladajo tako klinično kot tudi tehnološko področje, saj je to osnovni korak za njihov karierni razvoj, da lahko sledijo naprednim potrebam ljudi in skupnosti ter zdravstvenih sistemov.

Nekateri avtorji (Chen idr., 2021; Izzeddin, 2021; Sinacori, 2020) ugotavljajo številne težave z uporabo različnih digitalnih tehnologij v povezavi s študijem na daljavo. Avtorji navajajo pomanjkanje medosebnih stikov, pomanjkljivo interakcijo med učitelji in študenti, pomanjkanje motivacije, pozornosti in povratnih informacij ter učne vrzeli. Študenti namreč z izobraževanjem na daljavo niso dosegli zahtevane ravni znanja.

Kljub vsem problemom, s katerimi se soočajo učitelji zdravstvene nege v pedagoškem procesu, ko uporabljajo digitalno tehnologijo, pa so spoznali tudi prednosti, kar jim prinaša izzive glede uporabe digitalne tehnologije v prihodnje. Ugotovili so, da e-učenje po eni strani omogoča izmenjavo aktualnih informacij, je stroškovno učinkovito tako za učitelje kot tudi za študente, po drugi strani pa pomeni velik finančni vložek v izobraževalni sistem (Naveed idr., 2020) in tudi velik finančni izdatek za starše študentov (Izzeddin, 2021).

Implementacija e-učenja v pedagoški proces zahteva izpolnitev določenih osnovnih zahtev, kot sta izgradnja infrastrukture in izobraževanje uporabnikov (Izzeddin, 2021), čeprav, kot navajajo Hampton idr. (2020), noben način, niti tradicionalni niti digitalni, ni boljši ali slabši, preprosto sta le različna.

Z raziskavo smo želeli spoznati mnenja učiteljev o uporabi digitalne tehnologije v procesu izobraževanja študentov v študijskem programu zdravstvene nege na eni izmed fakultet za zdravstvene vede v Sloveniji.

2 Metoda

Raziskava temelji na kvalitativni metodi raziskovanja, da bi ugotovili posameznikovo mnenje ter poglobljeno razumeli pojav ali izkušnje, obogatili ugotovitve in zagotovili vpogled v obravnavano tematiko (Doyle idr., 2020). Izvedena je bila študija primera na vzorcu učiteljev, ki delujejo v študijskem programu zdravstvene nege. Pri zbiranju podatkov smo uporabili induktivni pristop ter metodo analize besedila.

Podatke smo zbrali z delno strukturiranim skupinskim intervjujem učiteljev, ki so se odzvali na povabilo za sodelovanje v raziskavi. Na začetku intervjuja smo jim postavili izhodiščno vprašanje: »Kakšno je vaše mnenje o uporabi digitalne tehnologije v procesu poučevanja?« Vprašanje smo z ozirom na dinamiko poteka intervjuja dopolnjevali s podvprašanji.

Intervju smo z dovoljenjem sodelujočih snemali in ga nato prepisali v parafrazirani obliki. Po večkratnem prebiranju zapisa smo izvedli odprto kodiranje, prepoznane kode smo nato smiselno razvrstili v podkategorije (podteme) in nato v kategorije (teme). Pri pojasnjevanju posameznih kategorij in podkategorij smo z ozirom na prepoznane kode dodali dobesečne izjave sodelujočih.

V raziskavi je sodelovalo šest visokošolskih učiteljev, ki so predstavljali namenski heterogeni vzorec. Vključeni v raziskavo so bili povprečno stari 50,66 leta in imeli v povprečju 13 let delovnih izkušenj v visokošolskem izobraževanju. Intervju smo izvedli v sklopu mednarodnega Erasmus+ projekta DEN (Digital Education in Nursing), v katerem je sodelovalo pet držav (Švedska, Hrvaška, Srbija, Republika Severna Makedonija, Slovenija) in je potekal od leta 2021 do 2023.

Etični vidik raziskovanja

Vsi intervjuvanci so bili pred pričetkom intervjuja seznanjeni z namenom in cilji raziskave ter so podali informirano soglasje za sodelovanje in za navedbo citatov iz intervjuja. Da bi zagotovili anonimnost sodelujočih, smo prava imena anonimizirali, jih označili z oznakami od Intervjuvanec 1 do Intervjuvanec 6 in vse citate zapisali v moški obliki.

3 Rezultati

Z ozirom na faze poteka kvalitativne analize besedila in analitičnega procesa, prikazujemo v nadaljevanju kategorije (teme), podkategorije (podteme) in kode (tabela 1).

Tabela 1

Mnenje visokošolskih učiteljev zdravstvene nege o uporabi digitalne tehnologije

<i>Kategorija (tema)</i>	<i>Podkategorije (podteme)</i>	<i>Kode</i>
<i>Uporaba digitalne tehnologije v procesu poučevanja</i>	Izkušnje visokošolskih učiteljev z uporabo različnih informacijsko-komunikacijskih orodij	Moodle, Skype, Webex, Zoom, Mentimeter, filmi
	Težave visokošolskih učiteljev z uporabo digitalnih tehnologij	nezadostno poznavanje digitalne tehnologije pomanjkljivo znanje tehnične težave zakriti ekrani otežena diskusija neverbalna komunikacija
	Pozitivni vpliv na učenje študentov	večja prisotnost na predavanjih zadovoljstvo z uporabo različnih orodij IKT
	Negativni vpliv na učenje študentov	znanje sodelovanje
<i>Izzivi za uporabo digitalne tehnologije v procesu izobraževanja v prihodnje</i>	Razvoj digitalnih kompetenc	ododatna, dopolnilna in nadaljevalna izobraževanja
	Sodobne tehnologije in metode v procesu poučevanja	obrnjeno učenje izpiti hibridni način poučevanja preverjanje znanja z digitalnimi orodji

Pridobljene podatke smo razvrstili v dve kategoriji z ozirom na glavno proučevano področje (mnenje učiteljev zdravstvene nege o uporabi digitalne tehnologije): (1) uporaba digitalne tehnologije v procesu poučevanja in (2) izzivi za uporabo digitalne tehnologije v procesu izobraževanja v prihodnje.

4 Razprava

Skladno z analizo sta v nadaljevanju predstavljeni in obravnavani dve glavni tematski kategoriji s podkategorijami, podprte z neposrednimi citati udeležencev.

Uporaba digitalne tehnologije v procesu poučevanja

Kategorija uporaba digitalne tehnologije v procesu poučevanja zajema izkušnje visokošolskih učiteljev z integracijo različnih informacijsko-komunikacijskih orodij v učni proces. Ta kategorija celostno zajema tehnične razsežnosti uporabe, hkrati pa raziskuje tudi pedagoške vplive.

Ena od ključnih ugotovitev te raziskave je, da so nekateri učitelji zdravstvene nege digitalno tehnologijo začeli vključevati v poučevanje že zgodaj, precej pred množično in pospešeno vpeljavo digitalizacije v izobraževanje. To se kaže v izjavi enega izmed udeležencev: »Imam izkušnje že od leta 1999« (Intervjuvanec 1), »Opravil sem izobraževanje za uporabo Moodla že prej zaradi lastnega interesa« (Intervjuvanec 2). Takšna proaktivnost in zgodnje sprejemanje digitalnih orodij nakazujeta visoko stopnjo motivacije in samoiniciativnosti pri iskanju inovativnih pristopov k poučevanju, saj se nove generacije študentov razlikujejo od prejšnjih generacij glede uporabe digitalne tehnologije. Zato avtorji Høium idr. (2024), Tangül in Soykan (2021) predlagajo uporabo različnih tehnoloških rešitev, kot so videogradiva, pametni telefoni, tablični računalniki, simulacije, različna avdiovizualna orodja in interaktivne igre.

Kljub zgodnjim izkušnjam in osebemu interesu pa uporaba digitalnih orodij prinaša tudi časovne izzive, zlasti pri pripravi gradiv. Intervjuvanec 4 je izpostavil: »Za pripravo predavanj potrebujem več časa, saj moram vse vire predhodno naložiti v Moodle učilnico.« Začetna investicija časa in truda v pripravo digitalnih učnih gradiv predstavlja pomembno breme za učitelje, kot navaja Intervjuvanec 1: »On-line izobraževanje ima svoje zakonitosti, ki jih je potrebno upoštevati za kakovostno izvedbo pedagoškega procesa.« Po mnenju avtorjev Müller in Svalina (2020, str. 175) je ena izmed novih perspektiv in priložnosti, ki jo prinaša nova tehnologija, zagotovo koncept učenja na daljavo tudi preko platforme Moodle. Vse večja uporaba informacijsko-komunikacijske tehnologije v izobraževanju je morala pripeljati do nekaterih sprememb. Avtorja pa tudi ugotavljata, da trenutno še ni raziskav o učinkovitosti sistema Moodle.

Analiza podatkov je razkrila tudi več ključnih težav, s katerimi se visokošolski učitelji srečujejo pri uporabi digitalnih tehnologij. Med najpogosteje izpostavljenimi sta nezadostno poznavanje digitalne tehnologije in pomanjkljivo znanje o njenih pedagoških potencialih (Intervjuvanec 3: »Še vedno nimam dovolj znanja in se še kar naprej učim«).

Poleg znanja so kot pomembno oviro visokošolski učitelji izpostavili zakrite ekrane študentov, kar otežuje diskusijo in opazovanje neverbalne komunikacije, kar je izpostavil Intervjuvanec 5: »Če imajo študenti zakrite ekrane, je otežena diskusija, oteženo je spremljanje, ali študent razume vsebino ali ne.« Pomanjkanje vizualnega stika in spontane interakcije lahko negativno vpliva na učinkovito sodelovanje med visokošolskim učiteljem in študentom. Intervjuvanec 3 je v povezavi z navedenim izjavil: »Sem človek stikov in rad neposredno sodelujem s študenti.«

Udeleženci so prepoznali tudi pomembne pozitivne vplive digitalne tehnologije na učenje študentov. Eden izmed izstopajočih vidikov je bil večja prisotnost študentov na predavanjih in večje zadovoljstvo z uporabo različnih orodij informacijsko-komunikacijske tehnologije. (Intervjuvanec 6: »Na daljavo je bilo prisotnih več študentov kot v predavalnici, so bolj zadovoljni in več sodelujejo, če uporabim npr. Mentimeter.«) To je lahko posledica večje fleksibilnosti, ki jo digitalna okolja ponujajo, saj omogočajo študentom dostop do vsebin ne glede na fizično lokacijo ali časovne omejitve.

Paarven in Ramzan (2024) sta v pregledu literature ugotovila, da tehnologija študentom omogoča, da si učenje prilagodijo svojim potrebam in se učijo v svojem lastnem tempu. V raziskavah sta tudi ugotovila, da je izobraževanje na daljavo za študente bolj prijazno, ker lažje usklajujejo svoje osebne in študijske obveznosti, ter da so jim tehnološke izboljšave v izobraževanju olajšale življenje. Namesto pisala in papirja danes študenti za izdelavo in predstavitev seminarskih in projektnih nalog uporabljajo različno programsko opremo in orodja, v primerjavi s kupom zvezkov je iPad razmeroma lahek, v nasprotju s težkimi knjigami je brskanje po e-knjigi lažje.

Kljub pozitivnim vplivom so bili identificirani tudi negativni vplivi digitalne tehnologije na učenje študentov, če poučevanje poteka na daljavo, predvsem v povezavi z znanjem, saj Intervjuvanec 3 navaja: »Mnogi niso pri stvari, saj lahko zraven počnejo tudi druge stvari.« Pomanjkljivo sodelovanje študentov v pedagoškem procesu in pomanjkljivo motivacijo ugotavljata tudi Ertmer in Ottenbreit-Leftwich (2010) v nacionalni študiji, ki je bila izvedena na Švedskem in je zajela 1.400 učiteljev.

Udeleženci so izrazili zaskrbljenost, da prekomerna ali neprimerna uporaba digitalnih orodij lahko negativno vpliva na globino razumevanja snovi in kritično mišljenje. Intervjuvanec 6 tako pravi: »Ugotavljam luknje v znanju. Ni globine znanja, tudi povezovanja znanja ni.«

Ravik idr. (2023) menijo, da je izvajanje pedagoškega procesa z uporabo digitalne tehnologije lahko le dopolnilo klasičnemu načinu izobraževanja, kar so potrdili z intervjujem fokusne skupine, v kateri je sodelovalo osem medicinskih sester, učiteljic. Cant idr. (2021) so prepričani, da bodo nastopile težave z razvojem kompetenc študentov zdravstvene nege, če bo izvajanje pedagoškega procesa potekalo samo z uporabo digitalne tehnologije, saj polovica izobraževanja poteka v kliničnem okolju, kjer gre za povezovanje teoretičnega in praktičnega znanja.

Izzivi za uporabo digitalne tehnologije v procesu izobraževanja v prihodnje

Kategorija izzivi za uporabo digitalne tehnologije v procesu izobraževanja v prihodnje osvetljuje ključne ovire in področja, kjer se bodo visokošolski učitelji v prihodnosti srečevali z izzivi pri učinkoviti in smiselni integraciji digitalnih tehnologij.

Ti izzivi niso zgolj tehnične narave, temveč se nanašajo tudi na pedagoške pristope in kontinuiran razvoj kompetenc.

Eden najpomembnejših izzivov, ki ga udeleženci prepoznavajo za prihodnost, je razvoj digitalnih kompetenc pri učiteljih. Kljub rastoči digitalizaciji izobraževanja se zdi, da obstoječe znanje in veščine morda ne zadoščajo za izkoriščanje polnega potenciala digitalnih orodij, saj Intervjuvanec 5 navaja: »Pri uporabi nekaterih digitalnih orodij sem še vedno bos.« Ta podkategorija zajema kode, kot so dodatna, dopolnilna in nadaljevalna izobraževanja, ki poudarjajo potrebo po nenehnem strokovnem usposabljanju, kar navaja tudi Intervjuvanec 6: »Neke osnove sicer imam, vendar bi še vedno potreboval praktično usposabljanje. Meni ne zadostuje, da mi nekdo po telefonu pove, kaj moram pritisniti.«

Udeleženci so tako zaznali, da digitalna kompetentnost ni statičen pojem, temveč zahteva stalno posodabljanje znanja in spretnosti, da bi bili visokošolski učitelji kos hitrim tehnološkim spremembam in novim pedagoškim zahtevam. Po mnenju Cattaneo idr. (2022) je torej ključna digitalna kompetentnost visokošolskih učiteljev za uspešno in učinkovito poučevanje z digitalno tehnologijo, kar so ugotovili v raziskavi med učitelji v Švici. Ugotovili so tudi, da so digitalne kompetence odvisne od njihovih osebnih lastnosti, kot so starost, spol in odnos do tehnologije. Statistično pomembno razliko med generacijami pri uporabi digitalne tehnologije sta ugotovila Tangül in Soykan (2021), in sicer da so mlajši učitelji bolj digitalno kompetentni kot starejši in da so študenti digitalno bolj kompetentni kot učitelji. Kognitivna študija, ki so jo na Finskem izvedli Rindel idr. (2017), je pokazala, da so učitelji bolj usposobljeni za uporabo virov in orodij informacijske in komunikacijske tehnologije kot učiteljice.

Drugi ključni izziv, ki se pojavlja v kontekstu prihodnje uporabe digitalne tehnologije, je integracija in obvladovanje sodobnih metod v procesu poučevanja. Kode, kot so obrnjeno učenje, izpiti, hibridni način poučevanja in preverjanje znanja z digitalnimi orodji, kažejo na pričakovanje, da se bo poučevanje odmikalo od tradicionalnih frontalnih oblik. Obrnjeno učenje (flipped learning), ki zahteva, da se študenti s snovjo seznanijo doma z digitalnimi viri, v učilnici pa poteka aktivno delo, prinaša izzive pri zasnovi učnih gradiv in vodenju interakcije, čeprav Intervjuvanec 3 ugotavlja: »Nekateri študenti si stvari pogledajo, drugi pa ne.« McCutcheon idr. (2015) so ugotovili, da lahko tak način poučevanja in učenja predstavlja alternativo, ki lahko pomaga zmanjšati zaznano vrzel med teorijo in prakso, ter da je s to metodo možno učinkovito spodbujanje splošne usposobljenosti.

Podobno hibridni način poučevanja, ki združuje elemente poučevanja v živo in na daljavo, zahteva kompleksno pedagoško načrtovanje in tehnično usposobljenost za sinhronizacijo obeh okolij. Intervjuvanec 2 meni: »Vsak učitelj se naj sam odloči, kaj bo izvajal on-line in kaj v predavalnici.« Høium idr. (2024) so s sistematičnim pregledom 15 člankov ugotovili, da je idealno kombinirano poučevanje, pri katerem se digitalno tehnologijo kombinira s tradicionalnim poučevanjem, da bi optimizirali učne rezultate študentov. Salmani idr. (2022) pa ugotavljajo, da izvajanje pedagoškega procesa na daljavo samo z uporabo digitalne tehnologije ne bo nikoli imelo enake vrednosti kot komunikacija v živo, ki je ključna za učinkovito izvedbo pedagoškega procesa, medtem ko Regmi in Jones (2020) s sistematičnim pregledom literature in z analizo 162 člankov

ugotavljata, da so mnenja deljena. V pregledu literature nista našla niti ene študije, ki bi proučevala učinkovitost poučevanja in učenja na daljavo v izobraževanju za zdravstvene poklice.

Poleg tega so velik izziv izpiti in preverjanja znanja z digitalnimi orodji. Intervjuvanec 6 izjavlja: »Imam problem sestaviti izpitna vprašanja, da bi dobil želeno znanje ob izvajanju izpitov na daljavo.« Zavedati se moramo, da digitalna orodja ponujajo nove možnosti za formativno in sumativno ocenjevanje. Uspešna implementacija teh sodobnih metod bo od učiteljev zahtevala ne le tehnično obvladovanje orodij, temveč predvsem preoblikovanje pedagoške miselnosti in pristopov k poučevanju.

Informacijsko-komunikacijska tehnologija je prinesla nove izzive za družbo, pa tudi priložnosti za izobraževalne institucije, da razvijejo digitalne kompetence študentov zdravstvene nege (Filej idr., 2024), saj se trg dela nenehno spreminja, s tem pa se spreminjajo tudi potrebna znanja, spretnosti in kvalifikacije (Müller in Svalina, 2020, str. 166).

Raziskava ima seveda nekaj omejitev. Ker temelji na kvalitativnem raziskovalnem pristopu, je interpretacija pridobljenih podatkov subjektivna. V raziskavo je bilo zajeto majhno število učiteljev, ki sodelujejo v študijskem programu zdravstvene nege, na eni sami fakulteti za zdravstvene vede, zato posplošitve niso možne.

5 Zaključek

Z raziskavo smo ugotovili, kakšna so mnenja učiteljev o uporabi digitalne tehnologije v pedagoškem procesu v študijskem programu zdravstvene nege na eni izmed slovenskih fakultet za zdravstvene vede. Učitelji se zavedajo, da so njihove digitalne kompetence pomanjkljive in da jih bodo morali razvijati tudi v prihodnje. Ker je poklic diplomirane medicinske sestre/diplomiranega zdravstvenika z evropsko direktivo reguliran poklic, ki zahteva kar polovico izobraževanja neposredno v kliničnem okolju in ob pacientu, so učitelji izpostavili hibridni način poučevanja kot najprimernejši.

Dejstvo je, da je vseprisotnost digitalnih tehnologij korenito spremenila skoraj vse vidike našega življenja: kako komuniciramo, delamo, preživljamo prosti čas, kako si organiziramo življenje ter kako dostopamo do znanja in informacij. Spremenile so način razmišljanja in vedenja. Uporaba digitalne tehnologije v izobraževanju je odgovor na rastoče potrebe družbe, zato je razvoj digitalnih kompetenc tako učiteljev kot tudi študentov nujen. Študenti zdravstvene nege morajo razviti tiste digitalne kompetence, ki so specifične za njihov poklic, saj jim bodo le-te omogočile izkoristiti potencial digitalnih tehnologij za izboljšave in inovacije v zdravstveni negi in zdravstvu. In to je tudi edini način, da bodo lahko uspešno delovali v digitalni družbi v prihodnje. Z ozirom na generacije milenijcev nimamo kaj razmišljati, da bi se vrnil nazaj, v samo tradicionalni način poučevanja v živo.

Bojana Filej, PhD, Mojca Poredoš, PhD, Tamara Štemberger Kolnik, PhD

Nursing Teachers' Opinions About the Use of Digital Technology

The profession of a registered nurse is a regulated profession, which means that half of the education takes place in a clinical environment (Ravik et al., 2023), where students directly acquire and develop the practical competences and manual skills they need to treat patients safely and effectively. This was also one of the reasons why education was conducted in the traditional way (face-to-face) until the outbreak of the pandemic (Prosen et al., 2022). The pandemic in 2019 and 2020 changed not only people's lives (Krajncević-Ščurić et al., 2021), but also the way of teaching and learning through the use of various information and communication technologies (Loureiro et al., 2021). Müller and Svalina (2020, p. 175) point out that the question is not whether and when to use information and communication technology in the teaching process, but how.

Even before the epidemic, there were many different digital technologies in the educational process, but the epidemic accelerated their use (Loureiro et al., 2021). The changes were rapid, resulting in numerous mistakes that were criticised by both teachers and students (Jowsey et al., 2020). Although numerous training courses have been held in Slovenia as part of various projects (e.g. E-schooling for the development of e-competent teachers, e-Health) (Borin & Nančovska Šerbec, 2017; Verdnik Tajki et al., 2021), healthcare workers and teachers, including in other countries, have reported insufficient digital competences and a need for additional training (Connors, 2010; Verdnik Tajki et al.). Retelj (2022, p. 23) states that, in addition to everyday stress, teachers are now also experiencing techno stress. The national strategies of many countries have emphasized the importance of strengthening digital competences as the 21st-century competences in response to the market needs (Ministry of Education, 2024).

The concept of a digital competence is complex (Cattaneo et al., 2022) and refers to a set of skills, knowledge, and attitudes that enable individuals to achieve their goals using digital technologies (Hämäläinen et al., 2021).

The requirements of professional fields, including nursing, are changing, so teachers now need different competences than in the past (Izzedin, 2021), with an emphasis on digital competences (Kulju et al., 2024). Therefore, teachers need additional training and support in the use of digital tools (Connors, 2010). According to Li et al. (2025), teachers are aware of the importance of digital competences in the educational process, as this is the only way to enable future nurses to have successful careers in today's digitally integrated workplaces.

The aim of the study was to obtain the teachers' opinions on the use of digital technology in the nursing education process at one of the health sciences faculties in Slovenia which participated in the international Erasmus+ project DEN (Digital

Education in Nursing), which also included Sweden, Croatia, Serbia and the Republic of North Macedonia.

The research is based on a qualitative research method. A case study was conducted on a sample of six teachers participating in the nursing study programme. We used an inductive approach and text analysis method to collect the data. We collected the data through a semi-structured group interview with six teachers, with an average age of 50.66 years and 13 years of work experience in education.

All participants were informed of the purpose and objectives of the study, while their anonymity was guaranteed. They were labelled Interviewee 1 to Interviewee 6, and all quotes were written in the masculine form.

At the beginning of the interview, we asked them the initial question: "What is your opinion on the use of digital technology in the teaching process?" We supplemented the question with sub-questions depending on the dynamics of the interview. With the participants' permission, we recorded the interview and then transcribed it. After reading the transcript several times, we performed open coding and then classified the codes into six subcategories (Experience with the use of various information and communication tools; Problems with the use of digital technologies; Positive impact on student learning; Negative impact on student learning; Additional, supplementary, and continuing education; Modern technologies and methods in the teaching process) and then the subcategories into two categories (Use of digital technology in the teaching process; Challenges for the use of digital technology in the education process in the future) (Table 1).

Below, we present the two main thematic categories and their subcategories, with their interpretation being supported by the direct quotes from the research participants.

With our research, we determined the experiences of the teachers participating in the nursing study programme when they transitioned from the traditional (face-to-face) teaching to the teaching using digital technology. We were also interested in the challenges of using digital technology in the future.

Some teachers were proactive in accepting and using digital technology in the teaching process, as they had already been using digital tools and technologies in the pedagogical process. (I have had experiences since 1999. – Interviewee 1; I had already completed a training in the use of Moodle based on my own interest. – Interviewee 2).

The use of digital technology and various platforms requires additional training for teachers to recognize its pedagogical potential (I still don't have enough knowledge and am still learning. – Interviewee 3; I am still clumsy when using certain digital tools. – Interviewee 5; I have some basic knowledge, but I still need practical training. It is not enough for someone to tell me over the phone what to press. – Interviewee 6) in order to achieve a higher level of digital competence. Teachers also had to change their teaching methods (e.g. introducing flipped learning) (Some students look at things, others don't. – Interviewee 3), introduce additional ways of motivating students (e.g. using Mentimeter) to activate students' thinking about the topic at hand (Students

are more satisfied and participate more when I use, for example, Mentimeter. – Interviewee 6), change the way discussion is encouraged (Many are not focused because they can do other things at the same time. – Interviewee 3; Some have their screens covered, which makes discussion and monitoring of content comprehension difficult. – Interviewee 5), introduce changes in the implementation of exams (I have a problem compiling exam questions to obtain the desired knowledge when conducting remote exams. – Interviewee 6). When testing knowledge, they encountered gaps in the students' knowledge (I notice gaps in knowledge. There is no depth of knowledge, nor is there any connection between different types of knowledge. – Interviewee 6).

The results of other studies (Cattaneo et al., 2022; Tangül & Soykan, 2021) have similarly shown that teachers are not digitally competent enough to teach successfully and effectively using digital technology and that they need additional training. The level of digital competence depends on their personal characteristics, such as gender and attitude towards technology, as well as age, which means that there is a difference in the knowledge and skills between different generations and also between genders. The fact is that, in addition to pedagogical knowledge, teachers also require knowledge in the field of digital technology, and that their satisfaction with the use of digital technologies increases with experience.

Only with additional knowledge will teachers be able to design the pedagogical process well, as they are aware that distance learning using digital tools has its own rules (Online education has its own rules that must be taken into account for the quality implementation of the pedagogical process. – Interviewee 1; I need more time to prepare lectures, as I have to upload all resources to the Moodle classroom in advance. – Interviewee 4). Our research has shown that, according to both teachers and students, the best method is a hybrid teaching method (Each teacher should decide for themselves, what they will do online and what they will do in the classroom. – Interviewee 2; More students were present remotely than in the classroom. – Interviewee 6; I am a people person and I like to interact directly with students. – Interviewee 3).

Other studies have shown that opinions on distance learning differ between students and teachers (Regmi & Jones, 2020). Students are more satisfied with this type of education – it is more convenient for them, because it allows them to more easily balance their personal and academic obligations (Hampton et al., 2020). Teachers, on the other hand, believe that this method can only complement traditional education (Ravik et al., 2023), as students cannot develop the necessary competences to perform nursing care (Cant et al., 2021).

The research we conducted has some limitations, so it is not possible to generalise the findings. The research included a small number of teachers who teach nursing programmes at only one faculty. In addition, we must be aware that the qualitative research approach involves a subjective interpretation of the data obtained.

The use of digital technology in education is a response to the needs of society, and students must develop the digital competences that are necessary for the practice of their profession. Only in this way will they be able to operate successfully in the digital society of the future and be able to exploit the potential of digital technologies for improvements

in nursing and healthcare. With regards to the new generations entering clinical environments, the traditional face-to-face method of teaching is no longer possible.

Izjava o dostopnosti podatkov

Članek temelji na raziskovalnih podatkih, ki se hranijo v osebni arhivu avtoric in niso javno dostopni; dostopni so pri avtoricah na podlagi utemeljene prošnje.

LITERATURA

- Borin, M. in Nančovska Šerbec, I. (2017). Analiza dejavnikov vpliva na digitalne kompetence učiteljev. <http://pefprints.pef.uni-lj.si/5002/>
- Cant, R., Ryan, C. in Cooper, S. (2021). Nursing students' evaluation of clinical practice placements using the clinical learning environment, supervision and nurse teacher scale – A systematic review. *Nurse Education Today*, 104(1), članek 104983. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2021.104983>
- Cattaneo, A. A. P., Antonietti, C. in Rause M. (2022). How digitalised are vocational teachers? Assessing digital competence in vocational education and looking at its underlying factors. *Computers & Education*, 176, članek 104358. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2021.104358>
- Chen, B., Wang, Y., Xiao, L., Xu, C., Shen, Y., Qin, Q., Li, C., Chen, F., Leng, Y., Ting Yang, T. in Sun, Z. (2021). Effects of mobile learning for nursing students in clinical education: A meta-analysis. *Nurse Education Today*, 97, članek 104706. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2020.104706>
- Connors, H. R. (2010). Faculty competencies and development. In C. A., Weaver, C., White Delaney, P., Weber, R. L., Carr, *Nursing informatics for the 21st century* (2. izd.). Taylor & Francis Group.
- Doyle, L., McCabe, C., Keogh, B., Brady, A. in McCann, M. (2020). An overview of the qualitative descriptive design within nursing research. *Journal of research in nursing*, 25(5), 443–455. <https://doi.org/10.1177/1744987119880234>
- Ertmer, P. A. in Ottenbreit-Leftwich, A. (2010). Teacher technology change: How knowledge, confidence, beliefs, and culture intersect. *Journal of Research on Technology in Education*, 32(2), 155–183. <https://doi.org/10.1080/15391523.2010.10782551>
- Filej, B. Poredoš, M., Simin, D., Štemberger Kolnik, T., Tomić, S., Turuk, V., Bramhagen, A-C. in Vejzović, V. (2024). Teaching experiences of digital education during the pandemic – multicentre study. *Pielęgniarstwo XXI wieku/Nursing in the 21st Century*, 23, 47–52. <https://doi.org/10.2478/pielxxiw-2024-0012>
- Hampton, D., Culp-Roche, A., Hensley, A., Wilson, J., Otts, J. A., Thaxton-Wiggins, A, Fruh, S. in Moser, D. K. (2020). Self-efficacy and satisfaction with teaching in online courses. *Nurse Educator*, 45(6), 302–306. <https://doi.org/10.1097/NNE.0000000000000805>
- Hämäläinen, R., Nissinen, K., Mannonen, J., Lämsä, J., Leino, K. in Taajamo, M. (2021). Understanding teaching professionals' digital competence: What do PIAAC and TALIS reveal about technology-related skills, attitudes, and knowledge? *Computers in Human Behavior*, 117, članek 106672. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2020.106672>
- Hmelak, M., Rudaš, A. in Lepičnik Vodopivec, J. (2020). Vključevanje študentov v razvoj inovativnih izobraževalnih modelov. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 35(3-4), 147–163.
- Høium, K., Erichsen, T., Johannessen, L. M., Raaheim, A. in Torbjørnsen, A. (2024). *Nurse Education in Practice*, 75, članek 103883. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2024.103883>
- Izzeddin, A. B. (2021). Nursing students' and faculty members' perspectives about online learning during COVID-19 pandemic: A qualitative study. *Teaching and Learning in Nursing*, 16(3), 220–226. <https://doi.org/10.1016/j.teln.2021.02.008>
- Jowsey, T., Foster, G., Cooper-Ioelu, P. in Jacobs, S. (2020). Blended learning via distance in pre-registration nursing education: A scoping review. *Nurse Education and Practice*, 44, članek 102775. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2020.102775>

15. Knezek, G. in Christensen, R. (2016). Extending the will, skill, tool model of technology integration: adding pedagogy as a new model construct. *Journal of Computing in Higher Education*, 28, 307–325. <https://link.springer.com/article/10.1007/s12528-016-9120-2>
16. Krajnčević-Ščurić, M., Krajnčević, I. in Filej, B. (2021). Subjective assessment of the impact of COVID-19 on life aspects of healthcare workers in the emergency internal medicine clinic. *Pielęgniarstwo XXI wieku*, 20(3), 210–215. <https://doi.org/10.2478/pielxxiw-2021-0027>
17. Kulju, E., Jarva, E., Oikarinen, A., Hammar'én, M., Kanste, O. in Mikkonen, A. (2024). Educational interventions and their effects on healthcare professionals' digital competence development: A systematic review. *International Journal of Medical Informatics*, 185, članek 105396. <https://doi.org/10.1016/j.ijmedinf.2024.105396>
18. Li, P., Tan, R., Yang, T. in Meng, L. (2025). Current status and associated factors of digital literacy among academic nurse educators: a cross-sectional study. *BMC Medical Education*, 25(1), 16. <https://doi.org/10.1186/s12909-024-06624-3>
19. Loureiro, F., Sousa, L. in Antunes, V. (2021). Use of digital educational technologies among nursing students and teachers: An exploratory study. *Journal of Personalized Medicine*, 11(10), članek 1010. <https://doi.org/10.3390/jpm11101010>
20. McCutcheon, K., Lohan, M., Traynor, M. in Martin, D. (2015). A systematic review evaluating the impact of online or blended learning vs. face-to-face learning of clinical skills in undergraduate nurse education. *Journal of Advanced Nursing*, 71(2), 255–270. <https://doi.org/10.1111/jan.12509>
21. Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (2024). Akcijski načrt za digitalnega izobraževanja (ANDI) 2021–2027. <https://www.gov.si/assets/ministrstva/MIZS/SDIG/JR-NOO-usposabljanja-303-35/2022/Akcijski-na crt-digitalnega-izobrazevanja-2021-2027.pdf>
22. Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje (2024). Digitalizacija izobraževanja: napredek in priložnosti v sodobnem učnem procesu. <https://www.gov.si/novice/2024-09-11-digitalizacija-izobrazevanja-napredek-in-priloznosti-v-sodobnem-ucnem-procesu/>
23. Müller, M. in Svalina, V. (2020). Effectiveness of the Moodle System in Acquiring the Academic Skills of Students. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 35(3-4), 164-178.
24. Naveed, Q. N., Qureshi, M. R. N., Tairan, N., Mohammad, A., Shaikh, A., Alsayed, A. O., Shah, A. in Alotaibi, F. M. (2020). Evaluating critical success factors in implementing E-learning system using multi - criteria decision-making. *PLOS ONE*, 1–2 <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0231465>
25. Noeman, M. A. E., Mostafa W. H., in Elksas E. I. I. (2025). The digital competence of nursing interns and its relation to career needs and career maturity. *Assiut Scientific Nursing Journal*, 13(50), 33–46.
26. Parveen, S. in Ramzan, S.I., (2024). The role of digital technologies in education: Benefits and challenges. *International Research Journal on Advanced Engineering and Management*, 2(6), 2029–2037. <https://doi.org/10.47392/IRJAEM.2024.0299>
27. Prosen, M., Karnjuš, I. in Ličen, S. (2022). Evaluation of e-learning experience among health and allied health professions students during the COVID-19 pandemic in Slovenia: An instrument development and validation study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19, članek 4777. <https://doi.org/10.3390/ijerph19084777>
28. Ravik, M., Aase, I., Akerjordet, K., Laugaland, K. in Thorsen Gonzalez, M. (2023). Nurse educators' suggestions for a digital educational resource suitable for undergraduate student nurses' placement studies: qualitative empirical research. *Nursing Open*, 10(8), 5433–5445. <https://doi.org/10.1002/nop2.1782>
29. Regmi, K. in Jones, L. (2020). A systematic review of the factors – enablers and barriers – affecting e-learning in health sciences education. *BMC Medical Education*, 20(1), 1–18. <https://doi.org/10.1186/s12909-020-02007-6>
30. Retelj, A. (2022). Digitalne zmožnosti učiteljev tujih jezikov po pandemiji covid-19. *Didactica Slovenica – Pedagoška obzorja*, 37 (3-4), 23–37.
31. Rindell, M-T., Antero, K. in Kaarakainen, S-S. (2017). Differences between the genders in ICT skills for finnish upper comprehensive school students: does gender matter? *International Journal of Media, Technology and Lifelong Learning*, 13(2), 1–16. <https://doi.org/10.7577/seminar.2304>

32. Salmani, N., Bagheri, I. in Dadgari, A. (2022). Iranian nursing students' experiences regarding the status of e-learning during COVID-19 pandemic. PLOS One, 17(2), članek e0263388. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0263388>
33. Sinacori, B.C. (2020). How nurse educators perceive the transition from the traditional classroom to the online environment: A qualitative inquiry. Nursing Education Perspectives, 41(1), 16–19. <https://doi.org/10.1097/01.NEP.0000000000000490>
34. Tangül, H. in Soykan, E. (2021). Comparison of students' and teachers' opinions toward digital citizenship education. Frontiers in Psychology, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.752059>
35. UNESCO (2022). Guidelines for ICT in education policies and masterplans. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000380926>
36. Verdnik Tajki, A., Vrtič, T. in Dinevski, D. (2021). Telemedicinske storitve v družinski medicini. Informativa Medica Slovenica, 26(1-2) 32–38. https://ims.mf.uni-lj.si/ims_archive/26/26-06.pdf

Besedilo/Text © 2026 Avtor(ji)/The Author(s)

To delo je objavljeno pod licenco CC BY Priznanje avtorstva 4.0 Mednarodna.

This work is published under a licence CC BY Attribution 4.0 International.

(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

Bojana Filej, izredna profesorica na Fakulteti za zdravstvene vede Univerze v Novem mestu.

E-naslov: bojana.filej@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7194-7259>

Dr. Mojca Poredoš, docentka za psihologijo na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani.

E-naslov: mojca.poredos@pef.uni-lj.si

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7527-6824>

Dr. Tamara Štemberger Kolnik, docentka na Fakulteti za zdravstvene vede v Celju.

E-naslov: tamara.stemberger-kolnik@fzvce.si

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8241-0550>